І чужому научайтесь,
Свого не цурайтесь . . .
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА

SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюз: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXIII. Ч. 101. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 3-го ЧЕРВНЯ 1966 — 10 ЦЕНТІВ — 10 CENTS — JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, JUNE 3, 1966 No. 101. VOL. LXXIII.

ОСТАННІ ВІСТІ

Четвер 2-го червня 1966 р.

В АМЕРИЦІ

КОНФЕРЕНЦІЯ БІЛОГО ДОМУ в справі громадянських справ почалася тим, що її провідники мусіли погодитися на те, щоб делеґати могли схвалювати резолюції з критикою Уряду президента Джансона. З такого рішення вдоволений крайовий директор Конґресу Расової Рівности Флойд МекКіссінґ, який перед початком Конференції домагався, щоб делеґати мали право схвалювати резолюції, в яких зайняли б становище до теперішніх осягів і невдач в ділянці охорони промадянських прав негритянського населення. Президент Джансон заявив на пресовій конференції, що він сподівався того, що деякі делеґати не вдоволені з дотеперішніх осягів, але в цій ділянці є вже й поважні здобутки, які треба оцінити.

ЗДА НЕ ЗАГРОЖУЮТЬ КУБІ, як про це кричить кубинський диктатор Кастро, який зарядив воєнне поготівля після того, як варта морської піхоти на Кубі вбила була біля американської бази Ґвантанамо кубинського вояка, який перейшов був на американську територію на цій базі. Кубинці твердять, що їхній вояк згинув на кубинській території, а Державний Департамент заперечує це і дивується, чому Кастро мобілізує військо, а СССР заявляє, що буде обороняти Кубу проти американської аґресії. Це кубинці спровокували нещасливий випадок, переходячи на американську територію.

ФАРМЕРСЬКІ ПРОДУКТИ ПОДЕШЕВШАЛИ на 0.75 відсотка в місяці, який закінчився 15-го травня ц. р. Департамент Рільництва повідомляє, що подешевшання настало тому, що впали ціни на яйця та на молоко, а також на велику рогату худобу. Зменшення цін було б ще більше, якби не те, що в тому самому часі подорожчали такі фармерські продукти, як помаранчі, яблука та пшениця. Ціни на фармерські продуитк в половині травня були на 3.4 відсотка менші як в половині лютого цього року, але вони були ще на 5 відсотків більші, як в травні минулого року. В лютому ц. р. ціни були на 14 відсоткі вбільші, як ціни в лютому1965-го року.

ТЕПЕРІШНЮ СИСТЕМУ РЕКРУТАЦІЙНОЇ СЛУЖБИ треба змінити, бо вона несправедлива, — твердять республіканські конґресмени. Вони кажуть, що в різних стейтах на різних засадах звільняють від обов'язку служити у збройних силах країни. І так на засаді пункту 4-Ф в Мишиґені звільняють від військової служби 1.7 відсотка, в Іллиной — 2.8; в Ню Джерзі — 3.9; в Огайо — 5.2; Пенсилвенії — 5.8, а в Массачусетсі аж 8.9 відсотка. Звільнення згідно з 4-Ф пунктом відбувається тоді, коли визнають юнака за нездібного до військової служби на основі фізичної або умової нездібности. Новий реґулямін мав би скасувати оцю нерівність і несправедливість.

БЕЗПЛАТНЕ НАВЧАННЯ ДІТЕЙ ПОВИННО починатися вже в 4-му році життя, а не в 6-му, як це тепер діється. Так твердить окрема комісія Крайового Виховного Товариства. Але це твердження не значить, що вже в 4-му році діти мають навчатися в першій клясі народної школи, бо це мало б залишитися так, як тепер є. В 4-му році життя діти мали б ходити до передшкілля чи до дитячих садків. Коли ця вимога буде здійснена, тоді мусіла б бути змінена програма навчання в першій клясі народної школи. І тепер деякі діти навчаються вже в 4-му році, але ця засада мала б бути загальною, щоб вможливити безплатне навчання і бідним дітям.

У СВІТІ

ДЕРЖАВНИЙ СЕКРЕТАР ДІН РАСК ПРИБУВ в середу 1 червня ц. р. до Фінляндії і нараджувався з її президентом Угро Кекконеном, прем'єром Рафаелем Паазіо та міністром закордонних справ Ахті Каряляйненом. Офіційно сказано, що Раск інформував фінських державних мужів про плян Америки щодо боротьби проти голоду й неграмотности у світі. Невеличкі групи лівих пацифістів і комуністів пробували демонструвати проти ЗДА, але це їм не вдалося.

3-ДЕННІ НАРАДИ МІНІСТРІВ МАЛЯЙЗІЇ И ІНДОНЕЗІЇ В БАНҐКОКУ (ТАЇ) СКІНЧИЛИСЯ успішно: в комунікаті сказано, що Індонезія і Маляйзія рішили замиритись. Це порозуміння мусить бути затверджене урядами обох держав. Замирення між Індонезією і Маляйзією є новою прогрою комуністичної стратегії на Далекому Сході та перемогою антикомуністичних сил в Індонезії.

ВИСОКИЙ КОМІСАР АВСТРАЛІЇ В ЛОНДОНІ, СЕР АЛЕКСАНДЕР ДОВНЕР, ДВІЧІ ПРОСИВ в минулому тижні британський уряд з'ясувати своє становище в справі причетности британських збройних сил до Південної Азії й Океанії. Британська Біла Книга подала до відома, що уряд рішив зредукувати свої збройні сили в тій частині світу, але деякі видатні члени керівної Партії Праці в Британії твердять, що Британія відкличе свої збройні сили з Адену та взагалі з усіх станиць на схід від Суезу. Австралія стривожена цим, вбачаючи у цьому послаблення своєї безпеки. Британський прем'єр Гаролд Вільсон дав заспокоюючу відповідь щодо „приявности" Британії також в майбутньому на Далекому Сході.

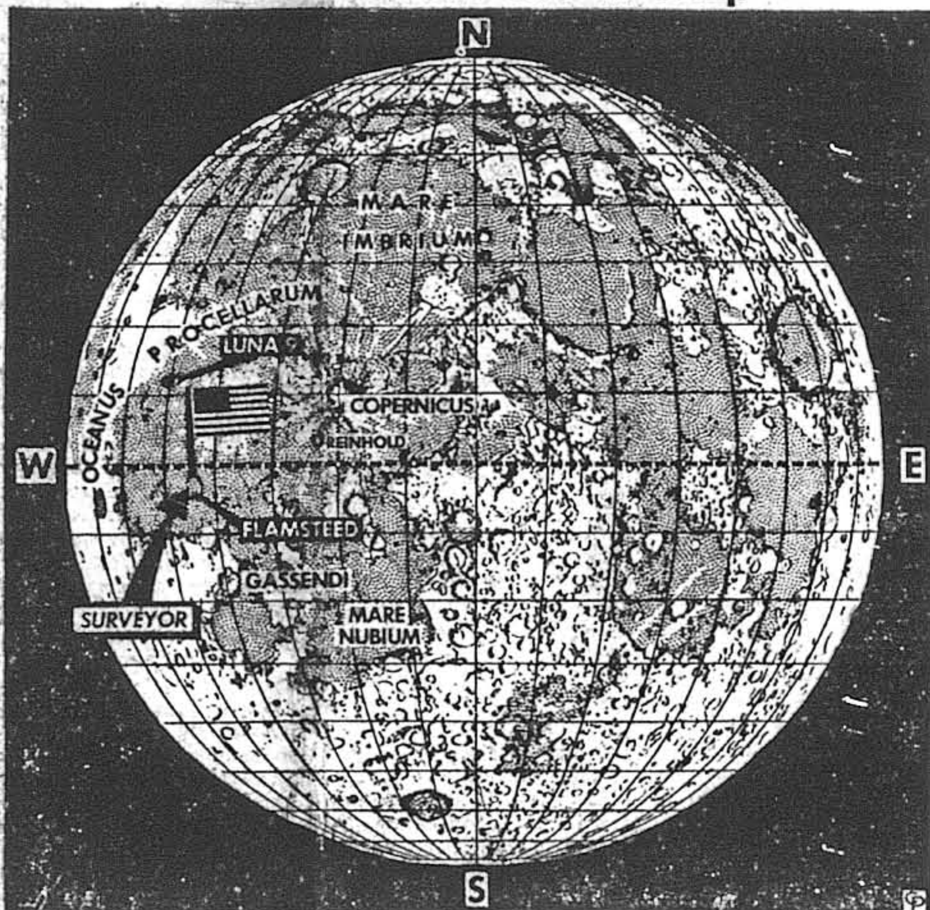
ЯПОНСЬКА КОМУНІСТИЧНА ПАРТІЯ ВІДКИНУЛА пропозицію китайських комуністів, щоб Японію приготовляти до війни проти „американських імперіялістів" по стороні Комуністичного Китаю. Японські комуністи твердять, що відкидаючи військово-політичний пакт з ЗДА, вони проте є також проти „лівого авантюрництва". Японська комуністична преса перестала передруковувати статті китайських комуністів.

В ІНДОНЕЗІЇ ТРИ КАНДИДАТИ СТАРАЮТЬСЯ ЗА становище президента, що його займає Сукарно. Колишній віце-президент Мохаммед Гатта, який 10 років тому зрікся свого становиша у конфлікті з Сукарном, був швидко потім арештований і недавно вийшов на волю, заявив, що він готов прийняти становище президента. Другим кандидатом є теперішній міністер фінансів султан Гаменґку Бувоно, а третім є надзвичайно популярний генерал Абдул Гаріс Насучіон, ноторійний ворог комуністів та противник Сукарна. Сукарно все ще вважає себе „досмертним президентом", але парлямент, який швидко збереться, має право скинути його й обрати іншого.

ФРАНЦІЯ МАБУТЬ ТАКИ ВІДКЛИЧЕ своїх 70.000 війська з Західньої Німеччини — твердить західня преса. Франція погоджується вправді залишити їх, коли Німеччина собі цього бажає — а німецький канцлер Людвіґ Ерґард заявив публічно „так" — але не хоче прийняти клявзулі, що у випадку війни ці війська автоматично будуть включені у збройні сили НАТО.

„СИРВЕЄР" З УСПІХОМ ОСІВ НА МІСЯЦІ

Пасадена, Каліфорнія. — В ранніх годинах 2-го червня ракета „Сирвеєр" із повним успіхом осіла на Місяці в районі Океану Штормів, звідки вона вже почала передавати телевізійним способом фота з поверхні цієї плянети. Осяг цієї ракети з інструментами уважається за великий успіх американнауки й техніки, бо Сирвеєр має передавати докладніші світлини поверхні Місяця в порівнянні з тими, що їх зробила була цього року совєтська ракета, якій вдалося без зудару з поверхнею Місяця сісти на цій плянеті. Сирвеєр був випущений в понеділок 30-го травня, він зробив дорогу 247.538 миль від Землі до Місяця. Найважливіша частина лету була під час останніх 30-ох мінут, коли ракета за допомогою різних приладів мала сповільнити свій темп лету до того ступня, щоб без сильнішого зудару могла сісти на Місяці, не пошкоджуючи тих численних інструментів, які були в ракеті. Представник Крайової Аеронавтичної і Космічної Адміністрації Бенджемін Мілвіцкі заявив, що якби ракета не змогла була без пошкодження осісти на Місяці, то й тоді був би великий успіх, бо з землі вдалося справно покерувати напрямом ракети так, що вона осіла майже в тому місці, де їй було призначено і зробила це щодо секунди в тому часі, який був їй призначений. Сирвеєр віз зі собою цілу низку електронічних інструментів, які не могли бути докладно випробовані на землі, де є інше притягання, як на Місяці. Та все функціонувало згідно з пляном науковців, які вдоволені зі своєї праці. Мілвіцкі заявив, що Сирвеєр діяв так, як той диригент, який починає диригувати симфонічною симфонією, не перевівши з нею ані однієї проби. Ракета Сирвеєр важить 2.400 фунтів. СССР робив кілька невдалих проб, поки йому вдалося випустити свою ракету „Луна" на Місяць 3-го лютого цього року. Американцям вдалося за першим разом із успіхом випустити Сирвеєра ч. 1.

Малюнок поверхні Місяця із зазначенням стрілкою і прапором ЗДА місця, де осіла американська космічна ракета „Сирвеєр".

Випущення Джеміні 9 відкладено на п'ятницю 3-го червня

Кейп Кеннеді, Флорида. — В середу 1-го червня мали випустити космічний корабель Джеміні 9 в триденну подорож довкола Землі. Все було готове до старту, і о год. 11-ій перед полуднем випустили ракету ATDA, яка заступила ракету Аджену, що 17-го травня згоріла і внеможливила лет астронавтів підполковника летунства Томаса П. Стефforда і командора фльоти Юджіна А. Сернена. В середу ракета ATDA з успіхом вилетіла в космос, і о год. 12:38 пополудні мав стартувати Джеміні 9. Але кілька мінут перед стартом стверджено, що не функціонує правильно один із електронічних інструментів, і внаслідок цього треба було відкласти лет космічного корабля Джеміні 9 на п'ятницю. Ракета ATDA вже кружляє довкола Землі, і з нею астронавти Джеміні 9 мають лучитися кілька разів під час летів довкола Землі. Астронавти не вдоволені з нової невдачі, бо це другий раз вони чекали на лет, який не міг відбутися.

Стефанія Пушкар, голова СУА, взяла участь у Конґресі Жіночої Ради в Тегерані

Філядельфія. — Дня 26 травня ц.р. закінчився Конґрес Міжнародної Жіночої Ради в Тегерані. Він проходив з участю 300 делеґатокз 42-ох країн. Уряд Ірану дав Конґресові всяку можливу піддержку включно з приміщенням у міністерстві заграничних справ. Дружина Шаха була протектором Конґресу. Головною темою Конґресу було гасло „Давні цінноші в модерних умовинах ". Ішло тут про ситуацію азійського жіноцтва, що повинно знайти своє місце в країнах розвитку. Національні Ради азійських країн звітували про свої труднощі й осяги в боротьбі з неписьменністю, жіночій праці та домашньому промислі. Для перегляду цієї останньої ділянки влаштовано виставку народного мистецтва різних країн. Національна Рада Жінок Америки теж включилася в цю виставку, подаючи перегляд творчости своїх національних груп. Великою несподіванкою були для всіх українські ляльки і писанки виконані тутешнім нашим поселенням. Пані Стефанія Пушкар, голова Союзу Українок Америки, що входила в рямки американської делеґації, дала почин до того виступу. Внаслідок того її запрошено до Комісії Мистецького Промислу, де вона могла розказати про це наше виробництво й подала кілька цінних порад відносно кращої організації домашнього промислу в Азії.

УКРАЇНСЬКА СТУДЕНТСЬКА ГРОМАДА В МАДРИДІ ЖЕРТВУЄ $100 НА УНІВЕРСИТЕТ В РИМІ

Невеличка Українська Студентська Громада в Мадриді, столиці Еспанії, прилучилася до загальної акції свого українського громадянства та пожертвувала із своїх скромних фондів $100 на фонд Українського Католицького Університету в Римі. Гроші переслано за посередництвом д-ра Степана Вороха до Громадського Комітету, який влаштовує 100-доляровий бенкет в Ню Йорку. В супровідному листі до д-ра Вороха наші студенти в Мадриді пишуть, що цією своєю пожертвою вони бажали б засвідчити свій зв'язок з Українською Громадою та свою відданість Верховному Архиєпископові й Кардиналові Йосифові, основоположникові Українського Католицького Університету в Римі.

УРЯД У ПІВДЕННОМУ В'ЄТНАМІ І БУДДИСТИ ПРИЙНЯЛИ КОМПРОМІС

Сайґон. — Між військовим правлінням у Південному В'єтнамі та представниками Об'єднаної Буддистської Церкви прийшло після триденних нарад до компромісу. 10 генералів, що становлять керівну хунту, погодилися прийняти до хунти таке саме число цивільних осіб — представників існуючих у В'єтнамі Церков та інших „масових організацій". Так зреорганізована хунта має обрати президента, а той має призначити прем'єра. Буддисти сподіваються, що таким чином вдасться їм відсунути від влади президента, генерала Нґуєна Ван Тіє і прем'єра Нґуєна Као Кі, але водночас ті керівні військовики вважають, що вони будуть наново „обрані", бо всі військові члени нової хунти йтимуть солідарно, а цивільні будуть поділені. Ця реорганізація має прийти вже в найближчий понеділок, при чому уряд має призначити цивільні особи до нової хунти. Вона буде офіційно зватися Комітетом Національного Проводу. Поширена дорадча рада має бути обрана 19 червня, а 11 вересня мають відбутися вибори до Конституційного Зібрання. Однак, не вважаючи на такий компроміс — не настав спокій, бо ліва радикальна група буддистів не хоче визнати того компромісу і жадає далі, щоб названі два генерали, президент і прем'єр, негайно зголосили димісію. На вулицях Сайґону знову відбулася антирежимова й антиамериканська демонстрація. Ще гірші відносини запанували у центрі протирежимового руху місті Гуе, де кількасот студентів та різні юнаки, між якими напевне є чимало комуністів, озброєні легкою стрільною зброєю, стали фактичними панами міст. З вулиць Гуе зникли поліціянти й військовики і настав там стан повної анархії. Прем'єр Као Кі дав наказ військовому посадникові в Гуе завести лад над власним військом, в противному випадку він — прем'єр Кі — вишле туди вірні урядові війська. У сподіванні атаки проти того міста — студенти й войовничі буддистські монахи почали приготовлятись до збройної оборони. Як уже повідомлялось, у місті Гуе спалено будинок американського консуляту, а демонстранти спалили ляльку, що мала зображати президента Линдона Джансона. Однак керівні американські чинники сподіваються, що прем'єрові генералові Кі вдасться опанувати ситуацію, тим паче, що в буддистському проводі нема єдности і помірковані елементи протиставляться радикальним. Сам президент Джансон висловився оптимістично на своїй пресовій конференції 1 червня ц.р. про дальший розвиток подій у В'єтнамі.

З воєнного фронту повідомляють, що могутній налет американських бомбовиків проти Північного В'єтнаму знищив дотла найбільший північно-в'єтнамський арсенал в Єнбай, за 75 миль на північний захід від Ганой. Це був комплекс коло 120 будинків, що стояли у формі підкови, й були хоронені 30 протилетунськими батеріями, з яких кожна мала по 10-18 керованих радаром гармат. Налет проти того могутнього об'єкту тривав півтори години.

Підгорний заповідає оборону Сибіру проти можливої аґресії Китаю

Москва. — Голова Верховного Совєту СССР Микола Підгорний заявив 1-го червня ц.р. у Хабаровську, що совєтські кордони на Далекому Сході добре бережені і що однаково тамошня совєтська армія як і тихоокеанська фльота дадуть відпір можливому аґресорові. Підгорний не назвав за іменем, хто може бути тим аґресором, але східній Сибір має єдиний кордон з Китаєм, а сам Хабаровськ є прикордонним промисловим містом. В половині травня побував у Владивостоці Леонід Брежнєв і промовляв у тому самому тоні. Відвідини в такому короткому часі отих двох найвищих совєтських „достойників" у далекосхідній частині Сибіу вважається загально за доказ збільшеної турботи кремлівських правителів, що в дальшому розвитку совєтсько - китайського конфлікту Комуністичний Китай може посягнути збройною рукою по Приамурський край, що його китайці вважають за частину Азії, яку Росія загарбала у несправедливих договорах із кволими правителями Китаю та у війнах проти Японії. Очевидно, що Підгорний також використав нагоду, щоб лаятись проти „американських імперіялістів" у зв'язку з війною у В'єтнамі.

ЕКЗЕКУТИВА УККА ВІДБУЛА СВОЇ ЧЕРГОВІ НАРАДИ

РОКОВИНИ ВЕЛИКОЇ УКРАЇНСЬКОЇ РЕВОЛЮЦІЇ І ДЕВ'ЯТИЙ КОНҐРЕС АМЕРИКАНСЬКИХ УКРАЇНЦІВ — ГОЛОВНИМИ ТЕМАМИ ЗАСІДАННЯ

Ню Йорк, Н. Й. — Дві проблеми — гідне та тривале відзначення 50 роковин Української Національної Революції і підготова Дев'ятого Конґресу Американських Українців зайняли більшість часу на засіданні Екзекутиви УККА, яка відбула своє місячне засідання в приміщенні Централі УККА в п'ятницю, 27-го травня цього року. Присутні: Л. Добрянський, И. Лисогір, М. Стахів, пані О. Лотоцька, І. Білинський, І. Робертс, Я. Гайвас, Р. Рогожа, Б. Коваль, Я. Падох, Л. Футала, І. Флис, С. Спринський, В. Душник, І. Базарко, М. Дольницький.

У дискусії над проєктом Публікаційно - Інформаційної Комісії про видання багатоджерельної праці англійською мовою присвяченої Роковинам Великої Української Революції, дискутанти розглянули різні аспекти цього заплянованого монументального видання і одноголосно прийшли до переконання, що це видання мусить бути нав'язане до сучасности і підкреслити обманний характер т. зв. Жовтневої Революції, яка мала на меті відбудову московської імперії. Проєкт видання передано назад до Публікаційно - Інформаційної Комісії для дальшого обговорення й рішено, що в справі спеціяльного фонду для цієї цілі відповідний заклик до Громадянства видасть Дев'ятий Конґрес Американських Українців.

Учасники засідання одобрили програму Дев'ятого Конґресу Американських Українців (7-9 жовтня 1966 року), затвердили склад Конвенційного Комітету, (який відбуде своє перше засідання у вівторок, 14-го червня цього року в Канцелярії УККА), встановили висоту оплати за участь в Конґресі (25 долярів) та намітили склад Номінаційної і Резолюційної Комісій — згідно зі Статутом УККА, стаття УІ —, листа яких буде предложена для затвердження на засіданні Ради Директорів, в суботу 18-го червня цього року.

Крім цих двох справ, які забрали найбільше часу, продискутовано справу зміни Статуту УККА, вислухано фінансовий звіт, прийнято до відома звіт директора Канцелярії УККА, вислухано звіт президента УККА д-ра Л. Е. Добрянського, полагоджено надіслані письма з Головної Управи ОДВУ і проф. Р. Смаль-Стоцького та вислухано текст проєкту Декларації Ради Директорів, що має ухвалити цю Декларацію на засіданні 18-го червня ц. року.

Праця над зміною Статуту продовжуватиметься. Якщо йде про фінанси, то касир д-р Я. Падох ствердив, що від 1-го січня до 27-го травня цього року до Каси УНФонду вплинуло 18 тисяч 683.29 долярів і що збірка Національного Датку посилилася. Уже незабаром буде висланий нашій пресі точний звіт із збірки до УНФонду в 1965 році, а прізвища всіх членів „Конґресових Клюбів" поміщені в найновішому числі (3-6) „Конґресових Вістей", що їх Канцелярія УККА вже розіслала в терен.

Точне звідомлення з праці Канцелярії УККА предложив на письмі її директор, мґр Іван Базарко, в якому порушені політичні акції, видавничо - інформаційні, організаційно - адміністративні та фінансові

(Закінчення на стор. 3-ій)

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

ПАНАХИДА ПО СИМОНІ ПЕТЛЮРІ

Нюарк. — В неділю 22-го травня, при великій кількості мирян гостей, представників різних оганізацій та угрупувань — людей різних віровизнань — в Укрїнській Православній Церкві Святого Вознесення о. прот. М. Харіщаком була відправлена Урочиста Панахида по Голові Директорії і Головному Отаманові Військ Української Народної Республіки Сл. Симонові Петлюрі в 40-ві роковини Його трагічної смерти. На панахиді були присутні, кол. Прем'єр — міністер Української Народної Республіки проф. Б. Мартос, вояки та старшини Українських Армій. Організації: ОбВУА, молодь Пласту. ОДУМ-у вшанували з своїми організаційними прапорами.

ІСТОРІЯ УПА ЕСПАНСЬКОЮ МОВОЮ

Заходом Українського Інформативно - Видавничого Інституту в Буенос - Айресі (Арґентина) друкується праця арґентинського журналіста Енріка Мартінеса — Кодо п. н. „Ґеріжас тра ля кортіна де гієрро", що є історією УПА, першою того роду книжкою в чужій мові. В цій книжці аттор аналізує рух опору окупантам України, що його провадила УПА під час і після другої світової війни.

ГРОМАДСЬКА НАРАДА У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

В неділю 5-го червня о год. 4-ій по полудні відбудеться у Філядельфії у залі Дому Союзу Українок при вулиці Тринадцятій ч. 4936 Громадська Нарада в справі навчання українознавства місцевої української молоді шкільного віку. Нараду скликає місцевий Відділ УКК. Буде обговорювана справа урухомлення нових українознавчих шкіл для тих дітей, які через далеку віддаль від існуючих українознавчих шкіл не ходять до школи, як також проблема підсилення існуючого при Відділі УКК Шкільного Фонду Українознавства призначеного на уділювання грошової допомоги потребуючим місцевим учням на оплати за навчання.

НАГОРОДИ ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ ФІЛЯТЕЛІСТІВ

Вашинґтон. — У понеділок 30-го травня ц.р., тут закінчилася Світова Виставка Поштових Марок, яка тривала від 21-го травня ц.р. й участь у якій взяли сотні філятелістів із цілого світу. Під час бенкету 28-го травня ц.р. в готелі „Шорґем", де відбувалася виставка, прочитано довгий список нагороджених збірок. Між відзначеними було двох Українців — Євген Р. Котик із Джерзі Ситі, Н. Дж. (Україна, 1918-1920, срібна медаля) і Павло Волянський із Парма Гайтс, Ог. (Україна 1918-20, бронзово-срібна медаля).

КАПЕЛЯ БАНДУРИСТІВ НА ТЕЛЕВІЗІЙНІЙ ПРОГРАМІ

Філядельфія. — В українській телевізійній програмі Години Українських Мелодій Романа Мариновича з Вашинґтону Д. К., що буде передана в неділю 5-го червня, о год. 10:30 вечора з каналу 17 (UHF) WPHL у Філядельфії виступлять: Капеля Бандуристів з Дітройту (кольоровий фільм), танцювальні групи ОДУМ'у з Філядельфії під проводом п. Зої Травер і п. Тамари Федорак та п. Ол. Яремко зі звітом з фінальних змагань коп. м'яча за мистецтво ЗДА. Кім цього будуть показані важливіші моменти змагань УСК - Тризуб і Тризуб - Орендж Кавнті Клаб,

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата: На рік $12.00; на пів року $6.25; на три місяці $3.25. В Джерзі Сіті і закордоном: На рік $14.00; на пів року $7.50; на три місяці $4.00. Для членів УНСоюзу, чоловіків і жінок — 65 центів місячно. За кожну зміну адреси платиться 10 центів. Чеки і money orders виставляти на: "Svoboda".

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

Нова облуда

Комуністична партія Америки в цьому місяці має відбути в Ню Йорку свій з'їзд, перший від 1939 року. У зв'язку з цим видано накладом 50.000 примірників 127-сторінкову брошуру, в якій з'ясовується сучасне „вірую" цієї партії — її ідеологію і тактику. Як завжди, так і цим разом комуністичні „заложення" і гасла повні облуди й підступу та обману, щоб закрити ними справжню підривну й антинародну політику.

Отож, американські комуністи заявляють передусім, що вони — американські патріоти і оборонці американської Конституції „в принципі і практиці"; вони проти будь-яких насильницьких способів у змаганні до перемоги комунізму і хочуть осягнути цей ідеал тільки конституційними засобами; вони признають капіталізмові багато і стверджують, що було б нісенітницею думати про скасування в близькому майбутньому монополій; в актуальній програмі вони — за участь робітництва в управлінні великих промислових закладів, за націоналізацію субвенціонованих державою ділянок промислу, як, наприклад, атомової енергії й електричної; вони — за скасування Акту МекКаррена з 1950 року про обов'язок реєстрації комуністів; вони — за державні субвенції для дрібних фармерів, за ведення мирової закордонної політики. Водночас партійний лідер Гас Голл заявив, що він — за „мирний діялог" з Церквою, і що його партія не хоче співпрацювати ані з Проґресивною Партією Праці (яка орієнтується на Пейпінґ), ані з Соціялістичною Робітничою Партією (троцькістів).

Американський комуністичний вовк натягнув на себе овечу шкіру з різних причин. Головна — спадок членства з 100.000 у 1939 році до 10.000 в 1964-65 роках, хоч Гас Голл нахваляється, що партійні ряди зросли минулого року на 2.000 членів. Добра коньюнктура для американської компартії ніби в тому, що Найвищий Суд визнав, що не можна карати комуністів за їх партійну приналежність, а кожному зокрема треба доказати конкретний злочин, як теж у тому, що рух за громадянські вольності для муринів та війна у В'єтнамі породили цілу течію так званої „нової лівиці".

Однак муринські лідери, як і опозиціонери в'єтнамської політики Уряду, рішуче відпекуються будь-якого не то організаційного, але й ідейного зв'язку з комунізмом. Найбільшим ворогом комуністів в Америці є не поліція, Конґрес, ЕфБіАй, але — добробут. З усього міжнародного робітництва американське найбільш антикомуністичне. Зорієнтовані на Москву американські комуністи мусіли за московським диктатом спершу таврувати фашизм, потім виправдувати пакт Сталіна з Гітлером, після того знову боронити СССР проти гітлерівського наїзду й прославляти Сталіна, врешті повірити Хрущову, що всі лиха в СССР сталися з вини Сталіна, а швидко після того дізнатися, що Хрущов — шкідник народу. Американець, хоч і з партійним квитком у кишені, не міг дотримати кроку московським ливвоскокам, не міг стравити всіх теревень на тему „наздогнати й перегнати". І тому, коли тільки Москва почала свою політику „співіснування" з Заходом, американські комуністи стали суперспівіснувальними, щоб тільки хтось із ними співіснував. Але ніхто в американському народі ними не цікавиться.

Каторжні „шляхи дружби"

У Совєтському Союзі широко стосується переселювання робітників і спеціялістів европейських союзних республік у „необ'ятнис простори" Середньої Азії, Сибіру і Далекого Сходу. Крім безпосередньої цілі — будівництва індустрії на тих просторах, кремлівські самодержці використовують переселювання людности також для денаціоналізації, чи точніше русифікації не-російських народів. Позбавлені свого середовища, свого друкованого слова і своїх шкіл, робітники не-російських національностей закорінюються в господарському й родинному відношенні на нових місцях, втрачають свою мову та звичаї і зливаються з російським оточенням.

Такого роду політика комуністичного режиму викликає здебільша пасивний опір збоку „добровільно" переселюваних, чи точніше депортовуваних людей з тих чи інших совєтських республік на різні „цілини" та „новобудови". Завезені вантажними вагонами на нові місця поселення, українці, білоруси чи й інші не-росіяни тікають по якомусь часі масово назад на свою батьківщину, використовуючи для цього різні нагоди. Примудряються рятуватися від примусових вивозів чи призначень на такі чи інші становища в різних азійських областях громадяни европейських совєтських республік на різні способи: викручуються станом здоров'я, родинними умовами, шукають протекції, щоб тільки могти залишитися вдома, на батьківщині і працювати на місці, хоч би й на найчорнішій роботі.

Цікавою ілюстрацією з цього погляду можуть бути матеріяли, надруковані у рубриці „З останньої пошти" в московській „Правді" з 25 травня ц. р. У вміщеному там на першому місці листі п. н. „Шляхи дружби ведуть в Ташкент" мова йде про „добровільні" виїзди молоді в Совєтський Узбекістан для відбудови знищеної землетрусом його столиці. Згадується, між іншим, „захоплене" звідомлення газети „Вечірній Київ" про те, що „сотні будівничих, озброєних модерною технікою, виїхали в столицю Узбекістану з Києва". З інших совєтських газет відомо, що везуть туди цілими поїздами українську молодь також з Вінниці, Полтави, Харкова.

В цьому ж самому числі „Правди" і в цій же рубриці надруковано другий лист-допис викладача геологорозвідувального технікуму в Києві В. Наглі з доносами на поодиноких випускників цього технікуму, які відмовляються від'їжджати на призначені їм роботи на Далекий Схід, в Казахстан чи в „найдальші кути" Сибіру, воліючи „прогулюватися під київськими каштанами". Обурюючись з цього приводу, В. Нагля засуджує таких „непатріотичних" випускників, і пропонує карати їх усяко, навіть відбираючи дипломи...

Наведені приклади доводять, що населення України добре усвідомлює мету режимного переселювання, і починає виявляти щораз сильніший опір проти накидуваних українцям „шляхів дружби", що є насправді шляхами на каторжні роботи.

Д-р Михайло Данилюк

ЗАМІСТЬ ЗВІТУ

I

Уперті приятелі наполегливо домагаються не тільки опінії, чим був або міг би бути УНСоюз, але й опінії, чим цей Союз фактично є. Просто кажучи — домагаються звіту із останньої його конвенції, а це не так легко зробити, вже хоч би тому, що треба було б переписати цілу книгу звітів, що її Головний Уряд вислав делеґатам на конвенцію.

Десь, крім імпонуючих цифр росту УНСоюзу, крім ділових висновків працівників Союзу про організаційну структуру — є ще одна цікава сторінка цієї організації і її останньої конвенції. Це — чергова проба української демократії в дії. З усіма її виявами, що їх може внести різнородний людський елемент, з усіма примхами, емоціями, „формальними справами", які нічого спільного не мали ані з „формальністю", ані зі „справою", але також із тими виявами що визначили конструктивізм прогресу, здорового думання, що далі закріпили національне обличчя Союзу і залишили його на широкій громадській, народній базі.

Хвальна еміґрація деталі знає, навіть ті, не друковані. Але кортить поділитися враженнями із тою думкою, що їх можна буде колись таки передати „туди", на батьківщину предків, своїм рідним, ‚як уже можна буде"...

II

26-та конвенція УНСоюзу не була єдиною більшою подією останніх років, але вона була чи не єдиною подією свого роду, що привілеєм найбільшої української установи зібрала понад чотириста делеґатів від великої української громади ЗДА і Канади. Це вийшов справжній парлямент „представників народу", що собою заступали не тільки громаду, як таку, але й всі віровизнання, всі політичні національні напрямки, всі території ЗДА, Канади і навіть України, народжених „тут" і „там", давноприбулих, новоприбулих англомовних і англонемовних, але всіх українськомовних.

Корифей американської демократії Джефферсон в одному із своїх листів висловився, що коли людина перебирає на себе громадське довір'я — вона повинна вважати себе громадською власністю. Це, мабуть, відноситься і до організацій та установ. І в цьому відношенні УНСоюз не завів. Двері конвенції були відчинені для всіх зацікавлених спостерігачів, звіти працівників подано до широкого відома, дискусії над звітами і критика були публічними, цифри, дані і добро Союзу стали предметом відкритих дебат, а рішення були виразом волі делеґатів, що репрезентували собою ніщо інше, як широку українську, союзову громаду. Через своїх делеґатів на конвенцію мала вплив широка громада з усіма своїми відтінками, якщо, очевидно, ці відтінки цим були заінтересовані.

Сама конвенція стала власністю делеґатів, де не тільки кожний почував себе „паном", але й кожного таким уважали. Делеґати ловили кожне слово, і репліки „говоріть до трубки" (мікрофона) — це були не жарти, а домагання. Во ловилось думки, пляни. І це байдуже, чи підтримувалось ті думки, чи заперечувалося в дебатах. Фактом лишається важливість кожної висловленої, вільної думки, замість казьонщини оплескування „непомильности" однопартійної системи.

Непомильних, як виявилось, не було, але знайшлись здорові виходи направляти помилки. По всій ширині Союзу — від дебат поміж групами, територіями і особами, від малих завваг про методи сходин відділів до великих плянів розбудови, від принципових національних справ аж до вибору нових органів Союзу — здоровий вихід знайшовся.

А з вибором правління пригадувався звичай Запорозької Січі: там перед наданням почестей кошовій старшині козацтво мастило вибраних смолою, щоб пам'ятали, що вибрані — це люди, а щойно потім передавало їм козацькі клейноди, як символ влади. УНСоюз і в цій традиції не завів...

Українська демократія в дії і цим разом — це були передусім дебати: в залі засідань, поза нею, в комісіях, у кімнатах, при вечері, якої ніхто не мав часу їсти, в коридорах, на бенкеті, під церквою, на концерті, згодом знову на нарадах. Отже — великі дебати, вільні, непримушені й відкриті. А потім — компроміс. І ніхто зосібна не виграв, а виграли всі. Знайшлися думки, що вміли уступити, знайшлися люди що вміли по-джентлменському зрезиґнувати, знайшлася демократична більшість, що не іґнорувала меншости, знайшлися люди, що вміли виграти, але знайшлися й такі, що вміли з усмішкою конструктивної думки програти. Знайшлося чимало ідей і людей, але не знайшлось настільки гіркоти, щоб конвенцію повести по лінії хаосу. Бо й таке в українському житті буває.

Демократія в дії виявила себе в самих нарадах і своїм характером була соборницькою. Не так часто, на жаль, можна бачити ієрархів обох віровизнань за одним столом, а на конвенції їх було видно і було чути. Священики обох віровизнань у комісіях, у нарадах, у конструктивних дебатах. Люди окремих політичних переконань, люди різного територіяльного походження, люди різного віку, заціkавлення. А ось сиділи, працювали, шукали здорових виходів, дебатували і — не здивуйтесь! — не посварились...

III

Із звіту приятелям — нічого не вийшло. Вони й так знають. А якби писати „туди"? Тоді можна було б написати, що „Американська Україна" зробила черговий крок уперед. Це правда, що УНСоюз своєю формою забезпеченева братська установа, але також правда, що своєю суттю і змістом є і лишається він українською національною організацією. І що ця конвенція її такою зцементувала. Бо не тільки дивіденди, платні секретарям, відсотки від сум і т. д. були предметом дебат, але таки повний діяпазон національних справ знайшов свою відбитку на конвенції, затримав національне обличчя трьох українських ґенерацій. Від пожертви багатьох тисяч долярів на народні, наукові, релігійні, молодечі, видавничі і т. д. справи — аж до резолюцій про українські науку, культуру, про оборону політичного, культурного і релігійного життя на Україні, включно з обороною Почаївської Лаври — це широкий діяпазон настроїв конвенції, серед яких не було ні одного „проти".

Союз має свою 72-річну традицію на національному полі. 26-та конвенція зробила черговий крок на цьому полі. Хтось колись, як доживе, ще напише про це і „туди".

НІМЕЦЬКА ДИПЛОМАТІЯ В РУСІ

Мюнхен. — Політичні провідники в Британії і також в Америці можуть вважати, що в Центральній Европі, навіть при поділі Німеччини на дві держави, якось дійде до нормалізації. Але німецька громадська думка не може з цим помиритися.

Про ненормальність ситуації свідчать факти, до яких німці не можуть звикнути: це вбивства німецькими комуністами громадян совєтської зони, що пробують тікати на Захід із комуністичного „раю". І кожний німець мусить думати: а що, коли Москві заманеться послати свої дивізії в Західню Німеччину, щоб „визволити" мешканців Німецької Федеративної Республіки з „капіталістичного рабства"?

Цей острах перед небезпекою зі Сходу примушує німецьких політиків до обережности в зносинах зі своїми союзниками — сусідами, близькими й дальшими, а особливо з Францією.

В Західній Німеччині не поділяють оптимізму ген. де Ґолля щодо „миролюбности" Москви. Тому німці ніяк не хочуть, щоб військо союзників залишило територію Федеративної Республіки.

Де Ґолль заявив, що французьке військо готове покинути територію Західньої Німеччини, якщо її уряд того захоче, але німці шукають способу, щоб на їх території й надалі перебували дивізії англійські, американські та французькі.

Уряд Франції вирішив вийти з НАТО. До 1-го липня 1967 року всі війська держав цієї оборонної організації мусять залишити територію Франції Це ставить перед боннським урядом питання: на яких умовах могли б лишатися французькі відділи на території Західньої Німеччини, коли вони перестануть належати до НАТО?

Якщо Франція виходить із НАТО, то вона формально перестає бути союзницею членів тієї організації, а також і Західньої Німеччини. Отже, коли французьке військо залишиться в Німеччині, то це буде неначе окупаційне військо. Коли ж між Бонном і Парижем був би підписаний договір про дальше перебування французького війська в Федеративній Республіці, то в якій ситуації знаходилось би французьке військо в Німеччині супроти військових частин англійських і американських?

Французький уряд не дав ясної відповіді на меморандум боннського уряду з травня 1966 року. Уряд де Ґолля відповів на цей меморандум, що французьке військо в Німеччині залишиться, якщо німецький уряд того бажає. Мовляв, юридична сторона цього питання буде пізніше сформульована.

Ця непевність примусила німецький уряд приступити до переговорів з Британією: до Лондону вирушив прем'єр Ергард з міністром закордонних справ Шредером і цілою групою експертів. Кружляють чутки, що після тих нарад Ергард полетить до Парижу на розмови з де Ґоллем.

Очевидно, ні одна держава, приналежна до НАТО, не піде за прикладом французького уряду і не вийде з НАТО. Тим менше про це можуть думати в Німеччині. Хоч з виходом Франції із НАТО збільшиться вага Німеччини в цій організації, зокрема через анґажування ЗДА у В'єтнамі, ця перспектива не тішить німецьких політичних провідників. Тут розуміють, що об'єднання Німеччини не вдасться здійснити силою зброї: тільки відпруження між Сходом і Заходом могло б переконати Москву, що поділ Німеччини на дві держави невигідний для самих володарів Кремлю, бо цей поділ ховає в собі іскри, з яких може спалахнути небезпечний вогонь.

Союзники Німеччини пробують використати скрутну міжнародну ситуацію тієї країни також фінансово. Уряди ЗДА і Британії домагаються, щоб Німецька Федеративна Республіка оплачувала утримання їхніх військових частин, розташованих у Німеччині. Досі німецький уряд оплачував 60% коштів утримання британської армії, стаціонованої над Райном. Тепер лондонський уряд ставить домагання, щоб Німеччина покривала 100% витрат на ту армію. Невідомо, скільки заправить де Ґолль за свої дві дивізії, якщо вони залишаться на території Німеччини.

Отже, політичні й фінансові турботи примушують німецький уряд пожвавлювати дипломатичну активність.

П. А.

Мих. Килимний

ЧЕН-Ї: „ВІЙНА НЕМИНУЧА"

Куритиба. — 25-го травня відомий бразилійський щоденник „О Естадо де Сан Павльо" подав на першій сторінці широку інформацію зі Стокгольму під наголовком „Пейпінґ не довіряє Москві". В цій інформації читаємо:

„Міністер закордонних справ комуністичного Китаю, Чен-Ї, 24 травня на пресовій конференції задеклярував, що війна зі З'єднаними Державами є неминучою, і що в цьому конфлікті Совєтський Союз схильний стати разом зі З'єднаними Державами, отже ми не можемо мати довір'я до росіян".

Ільф Брандель, пейпінґський кореспондент шведського ліберального часопису „Даґенс Ніґетер", записав і дістав згоду Чен-Ї оприлюднити його твердження, що окреслюють політику китайського комуністичного уряду.

Насамперед Чен-Ї заявив про нібито існуючий совєто-американський „плян спільно заволодіти цілим світом". Отже, Китай не розраховує на допомогу Совєтського Союзу в разі війни із З'єднаними Державами. Чен-Ї навіть зазначив: „Можливо, що Совєтський Союз почне разом зі З'єднаними Державами війну проти нас".

На закінчення міністер сказав, що політика китайського комуністичного уряду не змінюється з дня на день, а є, мовляв, твердою й непохитною.

Поминаючи випади проти ЗДА, які є постійними в усіх виступах китайських комуністичних провідників, наведена вище заява Чен-Ї підсумовує цілу серію поразок Москви, що їх вона вже зазнала після XXIII з'їзду КПСС.

У доповіді Брежнєва та в інших матеріялах того з'їзду з особливою силою підкреслено потребу зберегти єдність світового комуністичного руху з Москвою в проводі, а відносно Китаю запропоновано відбути конференцію „на найвищому рівні" між совєтськими й китайськими провідниками.

Не встигла ще друкарська фарба висохнути на пресових звітах з XXIII з'їзду, як у Пейпінґу з'явилась партійно - урядова делеґація Альбанії на чолі з прем'єр-міністром Меґметом Шеґу, яку надзвичайно урочисто приймали Мао Тсе-тунґ, Чжоу Ен-лай та інші червонокитайські бонзи. На прийнятті альбанської делеґації секретар ЦК комуністичної партії Китаю, Лі Шао-ші, повідомив про рішеність Пейпінґу створити новий Інтернаціонал без участи в ньому „ревізіоністів, виродженців та зрадників марксизму - ленінізму". А перший заступник китайського прем'єр - міністра, Тенґ Шао - пінґ, назвавши совєтських лідерів деґенератами, ренеґатами і саботажниками, закликав альбанців: „Допомагаймо один одному, борімося пліч-о-пліч проти ревізіоністів!"

Після XXIII з'їзду КПСС проголошено спільну югославо - румунську декларацію про потребу толерування незалежности всіх комуністичних країн і партій, без будь - якої сторонньої зверхности над ними, отже, без „опіки" Москви чи Пейпінґу.

Відбулась також відома поїздка до Румунії генерального секретаря ЦК КПСС, Леоніда Брежнєва, яка закінчилась фіяском. З пресових вісток виходить, що румунські комуністичні провідники висунули перед Брежнєвим чимало пропозицій, що їх Москва навряд чи погодиться прийняти. Румуни хочуть докорінно зревідувати "Варшавський оборонний пакт та статут КОМЕКОН'у і наполягають на видаленні" совєтських військ з румунських теренів. Як пишуть західні кореспонденти, Брежнєв повернувся з Букарешту до Москви із „очманілим виразом обличчя". "...

Після тієї візити генерального секретаря ЦК КПСС, в Букарешті влаштували просто демонстративне прийняття новому альбанському послові Жозіфу Фоґасеа. На тому прийнятті президент Румунії, Шіву Стойка, проголосив: „... традиційна дружба між нашими країнами посилилася для успіху справи побудови соціялізму".

XXIII з'їзд КПСС, як бачимо, широко відкрив двері для нових поразок червоної Москви. Вони сиплються на Кремль ніби з рогу достатку. А за тими ж поразками позначається щораз глибший поділ комуністичного табору.

Щождо Пейпінґу, то, очевидно, ЦК КПСС мав рацію, коли напередодні XXIII з'їзду розіслав усім комуністичним партіям таємного листа, в якому, серед інших справ, вказував на ґотування комуністичного Китаю до війни з СССР. Остання заява Чен-Ї відносно цього не залишає ніякого сумніву.

Говорячи про „неминучу" війну із ЗДА, китайський міністер закордонних справ дуже щільно в'яже з нею Совєтський Союз. Хто - зна, чи не грає тут головну ролю сусідній Сибір, на який у Пейпінґа завжди широко роззявлена паща. Але, з огляду на різні умови та обставини, про це відверто висловлюватися" не випадає. Недарма в Москві про „далекосхідніх друзів" кажуть: „Кітаєц, хоть смотріт наіскось, а відіт прямо" („Китаєць, хоч дивиться навскоси, але бачить просто").

ОЙ, ВІТРЕ, ВІТРЕ...

Ой вітре, вітре — звідкіля ти,
Що не дав молодому
Самому
Нареченій клечання
нарвати?

Розгураґанилось раптом,
Пронеслася над садом
згуба...
Сто років стояв
стовбур дуба
Укоріненим і листатим, —
Невгамовна сила
Його поломила!
Ой вітре, вітре —
Потрощені віти...
Хто ж твоя мила?

ОЛ. ВЕРЕТЕНЧЕНКО

ЛУКА ЛУЦІВ

ІВАН ФРАНКО — БОРЕЦЬ ЗА НАЦІОНАЛЬНУ І СОЦІЯЛЬНУ СПРАВЕДЛИВІСТЬ

(4)

Батькове оповідання про св. Валентія „зробило на хлопця велике враження". Славний лікар Валентій просив у Бога такої слабости, щоб його всі люди боялися. І Господь зіслав на нього недугу, що її пізніше названо іменем цього святого. Протягом 20 років люди втікали від Валентія, аж нарешті він не міг витримати самотности і став просити у Бога смерти. І Бог промовив:

— А видиш! Хто людям служить, той мені служить. Я сотворив чоловіка для людей, і тільки з людьми і через людей він може бути щасливий. Якби я був хотів, щоб він сам собі і через себе був щасливий, я був би зробив його каменем. Якби я був хотів, щоб він тільки мені самому служив, я був би зробив янголом. А так я дав чоловікові найбільший дар — любов до людей, і тою дорогою він може дійти до мене. А ти хотів бути мудріший і йти навправці, та й зайшов у дебру, де сидять тоті з кліщами та залізними палицями. Ну, та тепер досить твої покути. За те, що ти вперед служив людям і рятував їх, я беру тебе до себе, а твою слабість лишу людям на пам'ятку: хай перемагають свій страх і відразу і вчаться любити та рятувати одні одних навіть у такім страшнім стані.

— І лікар Валентій — кінчив батько — зробився святим, а його слабість і досі ходить по людях. А хто рятує та дозирає хорого на ту слабість, той має ласку в Пана Бога". (ст. 117).

Тут треба, дещо відбігши від дитячих літ Івана Франка, згадати про те, як совєтські літературознавці використовують цю тему для своїх цілей. В 1885-му році Іван Франко написав поему „Святий Валентій", у зв'язку з якою А. Каспрук в книжці „Філософські поеми Івана Франка" (Київ, 1965) на 11 і 12 ст. зазначає:

„Як соціяліст за переконанням, революційний борець за щастя трудящих І. Франко у своїх публіцистичних і критичних творах підносив клич про необхідність працювати для народу, в ім'я свободи, рівности і братерства, в ім'я світлого майбутнього. Пропаґуючи ці гуманістичні, соціялістичні ідеї, І. Франко прагнув втілити їх і в художніх творах.

Одним із перших творів на цю тему була поема І. Франка „Святий Валентій", написана у 1885 р."

Каспрук знає Франкове оповідання „У кузні" (1902), але не згадує ширше про нього, бож його, як ми бачили вище, не можна уважати за „твір... атеїста і соціяліста", як пише про поему „Святий Валентій" совєтський літературознавець на 22-ій сторінці своєї книжки. Треба підкреслити, що ця тема за життя Франка не була надрукована, і нема її в совєтському 20-томнику Франкових творів, виданих у двадцятих роках.

Та вертаймося до Франкового батька. Він не терпів обмови і обсуджування неприсутніх, і, коли „кому затявся язик у той бік", зручним зворотом збивав його з дороги, а молодшого то таки й картав: „не пхай носа до чужого проса". Не любив Яць коваль нічого соромицького. („У кузні", ст. 113).

В оповіданні „Малий Мирон" Франко пише про свого батька таке:

„Батько втішається ним (Мироном) і каже, що він чудово - розумна дитина, але батько, звісна річ, сторонничий суддя. Та ще й Миронів батько — чоловік уже в літах, ледве дочекався дитини, все вона в нього і золота, і розумна, і гарна". (Н, ст.1).

„Малий Мирон" дуже любив свого батька. Пізнаючи себе самого і властивості своїх органів почуття, він біжить до батька, підскакуючи, щоб похвалитися відкриттям:

„Татуню, татуню! Я щось знаю!
Та що таке, моя дитино?
Я знаю, що чоловік очима видить. — По батьковім лиці перебіг усміх.
— А вухами чує кудкудакання а пальцями шум.
— Як, як?
— Та так, що як не затикати вуха пальцями, то чути, як курка кудкудакає, а як заткати, то чути тільки шум.

Батько зареготався, а мати, гостро позирнувши на Мирона, сказала, намахуючи йому ложкою:

— Іди, приблудо, йди! Такий парубок великий, що вже би далі женився, а такі дурниці говорить! (II, 7.)".

Гартфорд, Конн.

ПАРАФІЯ СВ. ВОЛОДИМИРА ВШАНУВАЛА ПАМ'ЯТЬ Т. ШЕВЧЕНКА

13 березня по закінченні Служби Божої парох о. Ф. Коваленко при чисельній присутності вірних відслужив панахиду за впокій раба Божого Тараса.

В часі панахиди парафіяльна молодь з Пласту та ОДУМ-у тримала прапори український, американський та організаційні, стоячи в почесній варті.

Мистецька частина в парафіяльній залі почалася відспіванням американського гимну та „Заповіту" парафіяльним хором під керівництвом В. Романишина. Культурно освітний референт при парафії Ю. Ковінько вступним словом привітав присутніх та покликав І. Гаращука виголосити реферат.

Реферат переплетений яскравими моментами життя й творчости Кобзаря та його невмирущими віршами. Далі слідували пісні: „Реве та стогне Дніпр широкий", „Садок вишневий коло хати", „По той бік гора", що їх з мистецтвом виконав парафіяльний хор під керівництвом В. Романишина. З деклямаціями віршів виступили учні парафіяльної школи. Олександра Коваленко, інсценізацію „Перебенді", — виконала Наталя Коршенюк. Пісні „Гетьмани", й „Тополя", виконав тенор соліст Ю. Ковінько під акомпіямент Галі Петрунчак. „Кавказ" — продеклямував А. Шаєнко, „Розриту могилу", — О. Сень, „Не гріє сонце на чужині", —А. Томсік, „Мені тринадцятий минало", — Ів. Харитончук. Інсценізацію „На Великдень на соломі", виконали учні менших кляс: Дм. Федоряченко, Т. Чуй, П. Шаєнко, В. Швець, Олесь Швець, М. Шикирюк. ,іСуботів" деклямувала В. Шендюк. Виступали з деклямаціями: Ю. Шендюк, П. Шаєнко, П. Крамаренко, М. Крамаренко та найменші діткиП. Швець В. Бобрівник, В. Чудовський та Світлана Волошко. Присутні були вдоволені та нагороджували їх рясними оплесками.

Співом українського національного гимну закінчено свято. Предсідник парафії Ф. Шрайтер подякував всім присутнім, культурно освітньому референтові, хорові й дириґентові, вчителям та дітям за їх працю на увічнення пам'яті великого Кобзаря.

Ф. Лютенський

Бронкс, Н. Й.

ШКІЛЬНА МОЛОДЬ В ПОКЛОНІ Т. Г. ШЕВЧЕНКОВІ

На терені нашої громади працюють різні товариства, які систематично проводять корисну працю при українській католицькій парохії св. Покрови. Одною з наших імпрез — це Святочний Концерт в честь Т. Шевченка 6-го березня.

Виконавцями були діти школи українознавства під проводом п. Люби Данилович, котра вже десять років веде цю школу. Діти беруть участь майже у всіх імпрезах, які тут відбуваються. Діє тут Батьківський Комітет, який проявляє живу діяльність. Минулого року з ініціятиви цього ж Комітету переведено кілька імпрез.

Остання імпреза була цікава, і на бажання батьків вирішено її виконувати щороку. Концерт складався з двох частин: Шевченківської та музичного попису.

Вечір відкрив голова Батьківського Комітету п. М. Стасів. Відтак слідував „Заповіт" у виконанні шкільних дітей в українських строях. Ігор Раковський, молод. відчитав реферат про Шевченка виголошений гарною українською мовою. Роксоляна Миськів відіграла на піяно „Реве та стогне". Деклямації Дарії Дикої, В. Переяславця, Сусанни Цегельської, Марти Кандюк та Рокс. Миськів чергувалися з рецитаціями „Перебенді" та „Гамалії" у виконанні старших учнів.

В другій частині вечора приявні провели незвичайно приємно час, насолоджуючись грою молодих та майбутніх адептів музики. В програму входили твори виконані на піяно, скрипці, акордеоні та гітарі, виконавцями були: Марта Кандюк, Христя Винник, Лідія Стасів, Марта Іванчишин, Петро Миськів, Юрій та Ігор Раковські. Іванка Бакович на скрипці та М. Шелай на акордеоні виконали дует „Ой не ходи Грицю". Молоді акордеоністи М. Шелай, В. Мартиняк та М. Ґонко виконали кілька точок. В. Миськів дебютував з гітарою. Приявні щиро нагороджували всіх виконавців рясними опесками. Вкінці о. С. Голик ЧСВВ, парох парохії, побажав молодим виконавцям далі працювати над собою а організаторам дякував за переведення такого вдалого і культурного вечора. Після проведеної ним молитви, закінчено цей незабутній вечір.

М. С.

Трентон, Н. Дж.

ШЕВЧЕНКІВСЬКІ РОКОВИНИ В ШКОЛІ УКРАЇНОЗНАВСТВА

27-го березня Школа українознавства відзначила концертом Шевченківські Роковини.

Концерт почався співом „Заповіту". Вступне слово сказав директор Іван Гуща. Реферат про життя й творчість Тараса Шевченка, відчитала учениця 7-ої кляси — Оля Сліпченко. А тоді деклямували Шевченківські твори та про Шевченка О. Чуйко, Стефан Кононенко, Віктор Левченко, Володя Щурук, Віктор Бойко, Ф. Шіллер, Олександер Кириченко. Поему „Сова" продеклямувала група учениць 7-ої кляси: Ліда Сухенко, Оля Левченко, Оля Сліпченко, Оля Стрибко та Наталя Сенько. Виконано групові інсценізації: „Поклін Шевченкові" — учнями 2-ої кляси, та „Шевченко після заслання в Україні" — учнями 4-ої кляси. Тоді Оля Сліпченко, на слова Павла Грабовського, виконала пісню-сольо „Зелений гай — плакуче поле", та дві козацьких пісні, майстерно виконав на піяніно — Петро Шевчук. Шкільний хор проспівав дві пісні. Віктор Левченко, виконав сольо на акордеоні „Ой не ходи Грицю". Шкільна оркестра Юного ОДМ-у, під керівництвом Юрія Мостровського виконала чотири пісні.

Всі виконання викликали рясні оплески присутніх.

Дві години батьки й, матері, та гості, що вщерть наповнили залю, втішалися своїми дітками. За цей душевний відпочинок дякувати: Педагогічній Раді з її директором І. Гущою, проф. О. Г. Сенько, керівниці К. Сухенко, та ентузіястові Ю. Мостровському, молоді і Батьківському Комітетові.

Кость Слобідський

Ню Йорк, Н. Й.

ДІТИ В ПОКЛОНІ ВЕЛИКОМУ КОБЗАРЕВІ

27 березня Школа при Осередку СУМА відзначила роковини народження Тараса Шевченка.

Директор школи проф. І. Юрченко відкрив імпрезу, насвітлюючи вагу та його значення в шкільній виховній системі.

Хор молодих бандуристок і бандуристів Ос. СуМА, під керівництвом П. Данилова відспівав „Заповіт".

Група учнів читала реферат, вплітаючи у відповідних моментах уривки з творів Т. Шевченка. На увагу заслуговують учні: А. Лозинський, Л. Паращак та А. Лавро, які деклямували чистою українською мовою.

Добре відіграно сцену „Тобі, Тарасе", в якій учні молодших кляс при відповідних деклямаціях складали перед портретом Т. Шевченка квіти. Учні від наймолодших до найстарших кляс деклямували різні вірші Т. Шевченка та вірші присвячені Шевченкові. З почуттям деклямували Чарторийська, Кузьмович, С. Буняк та Лозинський і Лавро. На закінчення гарно відіграно п'єску „Зустріч з Кобзарем". Добре вив'язалися зі своїх завдань „Хлопчик Тарас" М. Паращак і старець — бандурист П. Данилів.

Програма добре опрацьована. Учні добре підготовлені і добре вив'язувались зі своїх ролей, гарно деклямували й співали. Приємно слухати коли учні висловлюються чистою українською мовою.

Громадянство, а зокрема батьки мусять цінити такі шкільні імпрези, де наші діти виходять на сцену і вкривають її своєю красою.

В останніх часах з'являються статті на теми молоді: „Наша молодь", „Виховання молоді" тощо. Уважаємо, що шкільні імпрези, навіть дуже скромні приносять користь виховній справі.

Імпрезою керував директор школи і, як видно з програми, не мало праці вложив. Приємно висловити йому признання.

сп.

Капеля Бандуристів у Вашинґтоні

Ґастролі Капелі Бандуристів імени Т. Шевченка, з огляду на малу кількість українців у Вашинґтоні не могли бути аж надто вигідні для тих, хто перейняв на себе певні фінансові зобов'язання на час ґастролів Капелі. Але це не могло зупинити колектив Капелі на початку свого турне по широких просторах ЗДА і Канади, віддати пошану тому, чиє величне ім'я Капеля носить. І треба сказати, що Капела Бандуристів з найбільшим пієтизмом служить вже десятки років тим високим ідеалам, які дав нам Геній Тараса. В найтяжчі тодішні часи нашого національного життя він писав:

„Наша дума, наша пісня
— не вмре не загине,
От, де люди, наша слава,
слава України."

У Вашинґтоні Капеля дала за один день аж три концерти. З них перший відбувся в Капітолі для сенаторів і конґресменів, другий коло пам'ятника Шевченка, а третій для всього українського населення м. Вашинґтону. Останній відбувся в залі „Презентіял Армс" 19 квітня.

З почуттям морального задоволення треба сказати, що побоювання тих, які передбачали малу участь публіки, не справдились. Велика заля була майже повна. Половина слухачів були не українці. Це підкреслює популярність Капелі серед населення ЗДА.

Концерт Бандуристів мав два розділи. Умовно можна перший назвати історичним, а другий побутовим. В програмі Капелі вони мають інші назви.

З мистецькою витонченістю виконано всі точки програми й це створювало свій відповідний настрій у слухачів. У відміну попередніх років, найліпше слухачі сприймали першу частину концерту. На закінчення цього короткого огляду висловлю таке побажання: Крім релігійних творів композиції Бортнянського, Капеля повинна популяризувати твори інших українських композиторів, як Стеценка та Леонтовича.

У зв'язку з гостролями Капелі у Вашинґтоні, у місцевій англійській газеті („Тґе івнінґ Стар") з 20 квітня з'явилась досить велика стаття, в якій автор подає програму концерту бандуристів й висловлює своє захоплення цим концертом такими словами: „Дуже рідко чула заля готелю таку прекрасну музику і співи, як ми чули минулого вечора, під час виступу української капелі Бандуристів з концертом для українців та чужинців. Зодягнені в різно-кольорові національні убрання 28 співаків, з яких 11 грали на бандурах, дуже добре виглядали на сцені залі". Далі автор подає опис бандури та розповідає своїм читачам про Капелю Бандуристів. Стаття позитивно наставлена до українців.

Подав цей відгук на виступи нашої Капелі одного з чужих критиків, щоб підкреслити той дивуґідний факт, що наша преса про ґастролі Капелі Бандуристів та про її роботу взагалі нічого не пише. Не думаю, що тут заіснували якісь реґіональні мотиви. Думаю, що це є наслідки нашого духовного зубожіння.

П. Ч.

Балтімор, Мериленд

ШЕВЧЕНКІВСЬКИЙ КОНЦЕРТ

13-го березня відбувся, влаштований місцевим Відділом УККА, Шевченківський Концерт з участю Оперного Ансамблю з Ню Йорку.

В останньому часі помітно в Балтіморі, в ряді імпрез, зокрема Відділу УККА, який очолює д-р Д. Кострубяк, відрив від традиційної просвітянщини і перехід до влаштовування імпрез на високому культурному рівні.. Це є доказом, що йдемо вперед, знайомлячи наше громадянство з кращими зразками нашого мистецтва.

Такою зразковою імпрезою, в якій взяло участь біля чотириста осіб, була й Шевченківська імпреза, мистецьку частину якої в цілості виконали члени Українського Оперного Ансамблю в Ню Йорку, в склад якого входили наші відомі оперні співаки, Лев Рейнарович, Ганна Шерей, Тамара Лихолай, Клявдія Кемпе-Гош, Іван Гош і акомпаніяторка — Калина Чічка-Андрієнко.

Концерт розпочато „Заповітом", який виконав Ансамбль у свойому повному складі, а закінчено національним гимном.

Цікавою й оригінальною була доповідь п-ні Раїси Зелинської. На відміну від довгих традиційних доповідів з біографічними даними і переповіданням загальновідомих даних з життя поета, доповідь п-ні Р. Зелинської була коротка, доповідачка сконцентрувалась на двох основних моментах в творчості поета — на його релігійності (релігійна лірика) і державницьких ідеях. Твори молодих поетів в Україні, присвячені поетові, свідчать про те, що ця молодь правильно розуміє й інтерпретує Шевченка. Доповідь свою доповідачка закінчила словами, що коли б ми зуміли відкрити Заходові хоч частину Шевченка, — тоді світ пізнав би душу українця і наші аспірації, бо мова Шевченка — це мова геніїв.

Підбір творів і їхнє вокання в мистецькій частині Вечора — були на високому рівні, вони нічого не залишили до побажання, за що наші мистці були нагороджувані рясними оплесками.

Шевченкові „Молитву за Батьківщину" і „Подражаніє XI-ій псальмі рецитувала Клявдія Кемпе-Гош. Її інтерпретація цих творів залишиться надовго в пам'яті присутніх.

Твори Шевченка „Огні горять" (обробка І. Воробкевича), „За думою дума" (М. Степового), „Ой Дніпре, мій Дніпре" (М. Лисенка) — у виконанні Лева Рейнаровича, „Дума" (М. Фоменка) й „І золотої і дорогої" (Д. Січинського) — у виконанні Ганни Шерей та дует Андрія і Катерини з опери „Катерина" (М. Аркаса) у виконанні Тамари Лихолай й Івана Гоша — були небуденною подією в нашій громаді. Могутній баритон Л. Рейнаровича, чи сильне меццосопрано Г. Шерей чи приємний тенор І. Гоша поєднувались в прекрасну цілість, яка не створювала одноманітности а навпаки, виказувала сильну мистецьку індивідуальність кожного зі співаків. Не можна не відмітити окремо недавньої дебютантки на американському терені Тамари Лихолай, голос якої і прекрасна сценічна гра віщують їй неабияке майбутнє в оперному мистецтві.

Цілий концерт закінчено другою дією з опери Тараса Шевченка „Катерина", в постановці режисера Степана Крижанівського.

Вибір якраз другої дії і якраз з „Катерини" не є припадковий — сюжет цієї опери не втратив на своїй актуальності досьогодні. Проблема Катерини з одноіменної опери є актуальною в Україні і на чужині. Голоси виконавців, при дуже доброму акомпіяменті К. Чічки - Андрієнко, драматична, повна трагізму, гра артистів, знаменито відобразили образ трагедії української дівчини і її родини, що не було рідкістю в нашій батьківщині під московською окупацією.

На закінчення знаменитого і непересічного Шевченківського Концерту нашим гостям - артистам двоє пластунів Ліда Сушко й Ігор Лемішка піднесли прекрасний букет живих квітів, а зі словом подяки звернувся до них голова Відділу УККА в Балтіморі д-р Д. Кострубяк, який вказав на значення в житті нашої спільноти оперного мистецтва та закликав підтримувати наш заслужений Ансамбль.

Величне враження робила також декорація сцени, яку оформив наш молодий мистець Орест Поліщук.

О. Зінкевич

Рочестер, Н. Й.

Д-Р ЛЕВ РУБІНҐЕР ПЕРЕОБРАНИЙ НА ГОЛОВУ ОбВУА

24 квітня в залі „Самапомочі" відбулися річні загальні збори ОбВУА. Збори відкрив голова ОбВУА д-р Лев Рубінґер, котрий привітав зібраних членів ОбВУА і попросив вшанувати пам'ять померлого секретаря сот. М. Ставничука повстанням з місць та однохвилинною мовчанкою. Молитву провів радн. Петро Зубрицький. До проводу зборів обрано президію в складі д-ра Л. Рубінґера — на голову і Теодора Бабюка на секретаря. Про працю Управи звітували голова д-р Л. Рубінґер та фін. реф. Петро Яриш.

На внесення Контрольної Комісії, зголошене Романом Витковицьким, уділено Управі абсолюторію.

На пропозицію Дмитра Максимова вибрано нову управу в такому складі: д-р Лев Рубінґер — голова, радн. Петро Зубрицький — містоголова, Н. Бабій — секретар і Петро Яриш — фін. реф., члени управи: Дмитро Максимів і Теодор Бабюк. Контрольна Комісія: Роман Витковицький, Володимир Кольцьо і Іван Богач. Товариський суд: Роман Пристай, д-р Дмитро Капітан і Роман Коцик.

Далі намічено плян праці на майбутній рік. Після вичерпання порядку нарад предсідник збори закрив.

Т. Б.

Екзекутива УККА відбула чергові наради

(Закінчення зі стор. 1-ої)

справи. У цьому звідомленні ствержено успішність праці Інформаційної Служби УККА, матеріяли якої друкує тепер вся наша преса в ЗДА і Канаді.

У своєму вичерпному звіті, д-р Л. Е. Добрянський говорив про дальшу підготову до Тижня Поневолених Націй, який відзначуємо в цьому році в тижні від 17-23 липня і про свою працю в столиці ЗДА. Він порушив стан заходів про видання Шевченківської поштової марки, участь УККА в різних акціях, зв'язки з членами Конґресу ЗДА, розвиток проблем, зв'язаних з торговельними взаєминами ЗДА з комуністичними державами та ратифікації Консулярної Конвенції і відчитав відповідь Державного Департаменту на лист в справі посилення переслідувань культурних діячів в Україні.

В імені Резолюційної Комісії, що була обрана на засіданні першої сесії Краєвої Ради, 19-го грудня 1965 року, промовляв її Голова д-р М. Стахів. Згідно з рішенням Краєвої Ради, на засіданні другої сесії, 19-го лютого 1966 року, Резолюційна Комісія, користуючись предложеними проєктами, мала випрацювати проєкт Декларації, яку має ухвалити Рада Директорів в суботу 18-го червня цього року. Проєкт цієї Декларації вже перестудіювали всі члени Резолюційної Комісії і цей узгіднений текст, з поправками та додатками, відчитав секретар Резолюційної Комісії М. В. Дольницький. Цей проєкт буде вручений всім членам Ради Директорів перед засіданням цієї Ради, що відбудеться в суботу 18-го червня цього року.

СПОРТ

редагує В. СОХАН

КАЛЕНДАРЕЦЬ ЗМАГАНЬ УКРАЇНСЬКИХ КЛЮБІВ

„Тризуб", Філядельфія — Орендж Кавнті СК, Лос Анджелес, відплатні фінальні змагання за футбольний чемпіонат і Чашу ЗДА 1966 року відбудуться в неділю, 5-го червня, о год. 3-ій по полудні на грищі при 29-ій і Камбрія вулицях у Філядельфії.

УСК Ню Йорк — „Дойчунґарн", мистецькі змагання „Великої Десятки" Німецько-Американського Футбольного Союзу відбудуться в неділю, 5-го червня о год. 3.15 по полудні на грищі Українського Спортоого Майдану при 124-ій вулиці і 31-ій евню у Коледж Пойнті. Н. И. На цьому ж грищі о год. 1.30 мистецькі змагання „Великої Десятки" між Грецько-Ам. та Н. И. Гота.

„Чорноморська Січ", Нюарк — „Польські Соколи", Нюарк, мистецькі змагання Американської Футбольної Ліґи відбудуться в неділю, 5-го червня, о год. 3-ій по полудні на грищі Айронбавнд при Вільсон евню в Нюарку.

УСК — „Б. В. Готче" 1:1

Ню Йорк, 22-го травня. — Нерішений вислід можна б навіть вважати щасливим для УСК-у, хоч наша дружина здобула зі стрілу Вільсона (подачі Шейфера) перші ворота на 30-ій хвилині гри. П'ять хвилин пізніше німці вирівняли зі стрілу Мессінґа. Змагуни „Готче" були від самого початку кращими і рівночасно грали гостріше та завзятіше, бо виграна в цій зустрічі рятувала б німців від спадку до нижчої кляси. Під кінець першої половини та впродовж другої УСК отрясся від натиску німців і гра вирівнялася. УСК почав частіше загрожувати німецьким воротам, але акції нападу нашої дружини не мали рішучого викінчення. Найслабшими змагунами УСК-у були: Вільсон (хоч він і стрілець воріт), Герлі II і Бредлі. В другій півгрі Шейферс мусів часто заступати правого крилового Вільсона, який постійно мандрував на середину грища.

УСК-ові залишилися ще тільки дві гри до кінця мистецтв „Великої Десятки" і йому вистачить здобути в них одну точку щоб залишитися в кінцевій табелі першуном. Все таки треба УСК-ові з честю закінчити сезон, як це пристоїть дружині чемпіонів, тому й не повинні змагуни легковажити собі тренінґів.

Змагання суддював Пітерс, який надто часто відсвистував „офсайди", чим здержував наступи УСК-у на ворота суперників.

УСК рез. — „Б. В. Готче" рез. 1:1

Переможні ворота стрілив Гр. Гивель. На воротах заграв дуже добре Копчук.

І. Дзядів

УКРАЇНЦІ — ЛИТОВЦІ

У. С. Ц. А. К. відзначує своє 10-тиліття великими, міжнаціональними змаганнями.

25-го й 26-го червня на стадіоні „Вінемак" при Форест і Левіт вул. в Шикаґо відбудуться міжнаціональні змагання у легкій атлетиці і футболі української збірної проти репрезентації литовців. Імпреза, що має звеличати десятилітній ювілей нашої спортової централі (УСЦАК), буде першим виступом наших спортовців на міжнародньому форумі та буде цікавим переглядом наших здобутків в цих двох ділянках спорту.

У зв'язку з близьким вже реченцем стрічі буде цікаво зробити порівнання найкращих осягів обох національностей, що дасть змогу обчислити наші шанси в загальному точкуванні. Практика великих зустрічей вчить, що всякі передбачування вислідів рідко в цілості здійснюються. В нашім випадку ситуацію ускладнює ще факт, що за підставу мусимо брати вислідн наших минулорічних першостей, що відбулися в днях 28-го й 29-го серпня в Торонті.

Від тої засади конечним треба буде зробити певні вийімки. Маю на увазі участь у збірній тих змагунів, що не були учасниками першостей в 1965 р., без яких однак зложення складу репрезентації немислиме (Лушпинська, Пащин).

В деяких конкуренціях таке порівнання сил буде дуже проблематичне, коли зважити, що вони не входять в програму наших першостей, і тому передбачення вислідів було б непевне. Вставлення таких конкуренцій в програму змагань було уступкою литовцям, але з огляду на повагу зустрічі й її репрезентаційний характер, — воно було необхідне.

В порівняльній табелі на першому місці подаю осяги на першостях УСЦАК в 1965 р., на другому найкращі вислідн наших легкоатлетів в Америці, на третьому осяги литовців в 1965 р. Змагуни, які зайняли в Торонті 1-ше й 2-ге місце, стають кандидатами до нашої репрезентації. Уважаю за можливу і правдоподібну поправу осягів у весняному сезоні й тому прохаю ланкових наших клюбів подати звідомлення до преси з усіх змагань, де осягнено вислідів, які могли б змінити склад нашої збірної.

ЧОЛОВІКИ:

100 м.:	11.1 сек.	10.9 сек.	11.1 сек.
200 м.:	—	23.2 сек.	23.2. сек.
400 м.:	52.7 сек.	52.7 сек.	51.9 сек.
800 м.:	1 м. 54.4 сек.	1.54.5	1,58 сек
1500 м.:	4 м. 59 сек.	4.32	4 м. 36 сек.
3000 м.:	—	—	9 м. 13 сек.
110 м. плотики:	—	15.2 сек.	17.6 сек.
4x100 м.:	48.0 сек.	47.3 сек.	46.7 сек.
4x400 м.:	—	—	—
Довжінь:	19 ф 10 ін	22ф 6 ін	19 ф 5
Висота:	5 ф 8 ін	6 ф 4 ін	5 ф 11 ін
Жердка:	12 ф 0	14 ф 0	—
Трискок:	—	—	39 ф 1 іч
Куля:	44 ф 8 ін	44 ф 8 ін	40 ф 3 ін
Диск:	118 ф 6 ін	118 ф 6	110 ф 11 ін
Ратище:	202 ф 3 ін	220 ф 0	168 ф 10

ЖІНКИ:

100 м.:	—	—	27.2 сек.
200 м.:	—	—	27.2 сек.
400 м.:	—	—	—
80 м. плотики:	—	—	13.4 сек.
4x100 м.:	—	—	54.5 сек.
Довжінь:	15 ф 0	15 ф 0	14 ф 1 ін
Висота:	4 ф 7	4 ф7 ін	4 ф 71/2 ін.
Куля:	27 ф 1/2 ін	28 ф 3	31 ф 5 ін
Диск:	91 ф 3 ін	105 ф 3 ін	88 ф 1 ін
Ратище:	86 ф 1 ін	97 ф 6	103 ф 10 ін

Паперові калькуляції дають при точкуванні 5, 3, 2, 1 вислід 98:86 в чоловічих і 51:63 в жіночих конкуренціях.

Зложення футбольної репрезентації видається мені куди легшою справою — хоч і тут, з огляду на брак контакту між нашими клюбами й льокальний патріотизм ланкових, треба рахуватися з різними можливостями.

Особисто уважаю за справедливе й корисне віддати ту справу в руки футболістів і тому уповажнюю п. Б. Куцана, колишнього змагуна шикаґівських „Левів" і репрезентанта України на „Олімпіяді Д. П." в Німеччині — зложити склад команди, і самому бути „ковчем". Оприлюднення списка кандидатів повинно бути якнайвчасніше — з огляду на зобов'язання клюбів в ліґових розграх і евент. відложення назначених на 26-го червня гор.

Нелегкі й відповідальні функції господарів імпрези перебрав на себе Осередок СУМА в Шикаґо, що получене не лиш з великим вкладом праці, але й прийняттям поважних фінансових зобов'язань. Імпреза поставлена на такій базі, що ми, як господарі, мусимо звертати кошти дороги литовським змагунам. Було б несправедливим і важким до здійснення обтяжувати УСЦАК (чи радше СУМА Шикаґо) ще й коштами, щоб стягнути українських змагунів до Шикаґо. Такого фінансового ризика ніхто на себе прийняти не може. Тому УСЦАК зайняв становище, що такий тягар мусять перебрати клюби, що висилають змагунів до Шикаґа. Це одинока розв'язка справи і УСЦАК уважає, що такий видаток в ім'я добра українського спорту повинні клюби прийняти на себе.

УСЦАК вірить, що українська громада в Шикаґо численною участю на змаганнях піддержить ідею „виходу на ширші води" та дозволить господарям імпрези вив'язатись зі своїх фінансових зобов'язань.

С. Маланчук
— спорт. реф. УСЦАК

„Чорноморська Січ" — Польські Соколи", визначені на неділю 29-го травня футбольні змагання, господарями яких були поляки, знову не відбулися. В останньому дні Управа „Соколів" повідомила секретаря „Ч. Січі" про те, що має труднощі виставити дружину в повному складі.

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

СУБОТА, 4-го ЧЕРВНЯ 1966 Р.

ДІТРОЙТ, Міш. Місячні збори членів 183-го Відд. ім. І. Мазепи о год. 6:30 веч. в приміщенні УНДому при вулиці Мартин. Просимо членів прибути. — Управа.

НЕДІЛЯ, 5-го ЧЕРВНЯ 1966 Р.

ВРУКЛИН (Савт), Н. Й. Звичайні місячні збори Б-ва о. Миколая — 293 Відд. по першій Сл. Божій в церковній залі, 258 — 19-та вул. На зборах крім біжучих справ, буде звіт з 26 Конвенції УНС, який здадуть делеґати Відділу. По зборах, як звичайно, плачення членських вкладок. — Ів. Ткачук, гол., Марія Демидчук, секр.

СИРАКЮЗИ, Н. Й. Місячні збори Т-ва Укр. Січ — 39 Відд. о год. 3-ій по пол. в малій залі УНДому. Порядок зборів: місячний звіт Управи та звіт делеґатів з 26 Конвенції. Вплати членських вкладок: субота 7-10 год. веч. і в неділю 12-3 год. по пол. — Управа.

П'ЯТНИЦЯ, 10-го ЧЕРВНЯ 1966 Р.

ГАМТРАМК, Міш. Місячні збори Т-ва ім. М. Шашкевича — 94 Відд. в 7-ій год. веч. у приміщенні Укр. Демократичного Клюбу при вул. Грилінґ 2376. Порядок: звіти делеґатів 26 Конвенції УНС. — М. Бориськевич, рек. секр.

СУБОТА, 11-го ЧЕРВНЯ 1966 Р.

ШИКАҐО, Ілл. Збори Відділу ч. 220 ім. св. Петра і Павла, о год. 7:30 веч. в приміщенні Союзового Дому. Делеґати 26 Конвенції будуть звітувати про перебіг та рішення останньої Конвенції, про статутові зміни, як також про успіхи нашої організації за останніх чотири роки. Проситься всіх членів обов'язково прибути на ці збори. — П. Гут, предс., І. Мелінишин, секр.

ОЗОН ПАРК, Н. Й. Піврічні збори Т-ва Вільна Україна — 200 Відд., о год. 7:30 веч. в церковній залі при 87-ій вул. і 97-ій Еве. На порядку дня: вибір заступника секретаря. Проситься вирівняти залеглі вкладки. Збори відбуваються кожного місяця другої суботи. — Л. Валук, секр.

ТАРЗАН, ч. 5630. Тарзан у святині!

THE MEN NOW SWAM INTO A SMALL, RECTANGULAR SPACE—AN AIR LOCK!
ONCE INSIDE, THE WATER WAS ALLOWED TO RECEDE—
WHEN ALL WATER HAD DRAINED AWAY THE TOPIANS OPENED ANOTHER DOOR—AND THUS ENTERED THEIR TEMPLE!

Чоловіки приплили до малої простокутної кімнати.

Коли увійшли до середини, вода могла відплисти.

Коли вся вода відійшла, топіянці відчинили інші двері... І таким чином увійшли до святині!